

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Рев-07-000 243
БањаЛука, 30.01.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Петра Бајића и Драгослава Лукића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца М.Л. из Р., Н.Т., кога заступа М.Г., адвокат из Г., против тужене С.-К. Д.О.О. из Г., кога заступа М.Д., адвокат из Г., ради плаћања дуга у износу од 21.854,24 КМ, одлучујући о ревизији тужиоца, против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Гж-05-001 541 од 23.8.2006. године, на сједници одржаној 30.01.2009. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Градишци број П-165/04 од 18.5.2005. године одбијен је тужбени захтјев тужиоца М.Л. из Р. којим је тражио да му тужени С.-К. Д.О.О. Г. на име дуга за његово учешће у куповини два аутобуса плати 21.854,24 КМ са законском затезном каматом почев од 1.1.1996. године до исплате (став 1.). Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове спора у износу 1.415,00 КМ, све у року 30 дана од доношења пресуда под пријетњом извршења (став 2.).

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Гж-05-001 541 од 23.8.2006. године жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужилац ревизијом побија другостепену пресуду, због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права с приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није основана.

У тужби тужилац захтјевом тражи да му тужени на име дуга за његово учешће у куповини два аутобуса марке "Мерцедес" О 303 плати износ од

21.854,24 KM са законском затезном каматом почев од 1.1.1996. године до исплате.

Након проведеног поступка првостепени суд је утврдио: да између тужиоца и туженог није постојао ни пословни нити уговорни однос у вези куповине два аутобуса марке "Мерцедес" О 303, које је тужени по уговору о продаји од 22.5.1996. године купио од ППУТП М. К. из Г., као продавца за износ од 180.000,00 динара, а по уговору о продаји од 19.2.1996. године купио други аутобус исте марке типа 303/15-Р, за купопродајну цијену од 50.000,00 динара од продавца О. Д.О.О. Б.Л.

Код оваквог стања чињеница нижестепени судови налазе да тужилац у смислу одредби чл.123. Закона о парничном поступку ("Службени гласник Републике Српске" број 58/03 до 63/07, у даљем тексту: ЗПП) није доказао да је са туженим био у пословном односу нити је туженом на његов жиро рачун извршио уплату износа који захтјевом тражи, а да из исказа саслушаних свједока С.В., Б.В., Б.П., С.М., Р.М., М.В.-Ш. и Ј.В., не произилази да је тужилац извршио плаћање туженом на име куповине спорних аутобуса које је тужени купио од других лица и позивом на одредбе чл. 123. у вези са одредбама чл. 8. и 126. ЗПП судили тако што су одбили тужбени захтјев.

Одлука другостепеног суда је правилна и законита.

Супротно ревизионим наводима тужиоца, другостепени суд је одговорио на све релевантне жалбене наводе, због чега не стоје ревизиони разлози повреда одредаба парничног поступка из чл. 209. у вези с одредбом 249. став 1. ЗПП.

Стим у вези беспредметно је устрајавање ревидента у приговорима да су нижестепени судови погрешно оцијенили исказе свједока Б.В., Р.М. и тужиоца саслушаног у својству свједока, а у односу на исказе свједока С.В., оснивача туженог и директора туженог С.В. саслушаног у својству заступника туженог.

Побијане пресуде садрже разлоге о одлучним чињеницама, а исказе саслушаних свједока, како појединачно сваког од њих тако и у међусобној вези са исказима осталих саслушаних свједока и других изведених доказа, нижестепени судови су правилно цијенили, дајући ваљане и довољне разлоге зашто исказима свједока Б.В., Р.М. и тужиоца саслушаног у својству странке нису поклонили вјеру, а које као правилне усваја и овај суд, због чега не стоји ревизиони разлог наведене повреде одредаба парничног поступка.

На друге повреде поступка ревидент не указује, па како испитујућу побијану пресуду, овај суд није нашао да би биле почињене повреде одредаба парничног поступка које се односе на страначку способност и заступање - чл. 243. ст.3. ЗПП, на коју повреду по члану 241. ЗПП пази по службеној дужности, закључити је да побијана пресуда није донесена уз повреде одредаба парничног поступка.

Ни материјално правно није погрешно примјењено на штету тужиоца када је одбијен са тужбеним захтјевом којим је тражио да му тужени плати

21.854,24 KM са законском затезном каматом почев од 1.1.1996. године до исплате.

Код утврђења да тужилац са туженим није уговорио куповину два аутобуса марке "Мерцедес", да туженом није платио новчани износ који захтјевом тражи, а које (аутобусе) тужени је по основу писмених уговора о куповини купио од наведених трећих лица, правилно су нижестепени судови извели закључак, да тужени није у обавези да тужиоцу плати новчани износ који захтјевом тражи у овом спору, јер током поступка није доказао постојање правног основа за његово потраживање, па због тога ни побијане пресуде нису незаконите када су одбили тужбени захтјев тужиоца.

Нижестепене пресуде немају, према томе, недостатака на које ревидент указује (нарочито да су неправилно примјењене одредбе чл.7., 8. и 123. ЗПП, да су пресуде нејасне, противрјечне и неразумљиве и сл).

Досљедно томе ревизија тужиоца је одбијена као неоснована (чл. 248. у вези с одредбом чл. 241. ЗПП).

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарне
Амила Подрашчић